

SELDA TEREK

UTANMAZ

*Bir gün biri gelir, zaafklarınızı ortaya çıkarır ve
siz vaktiyle kınadıklarınızı hatırlar, utanırsınız.*

DESTEK YAYINLARI: 1698
EDEBİYAT: 376

SELDA TEREK / UTANMAZ

Her hakkı saklıdır. Bu eserin aynen ya da özet olarak hiçbir bölümü,
yayınevinin yazılı izni alınmadan kullanılamaz.

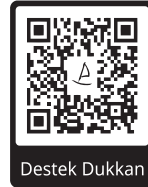
İmtiyaz Sahibi: Destek Yapım Prodüksiyon Dış Tic. A.Ş.
Genel Yayın Yönetmeni: Ertürk Akşun
Yayın Koordinatörü: Özlem Esmergül
Üretim Koordinatörü: Semran Karaçayır
Editör: Devrim Yalkut
Kapak Tasarım: İlknur Muştı
Sayfa Düzeni: Cansu Poroy
Sosyal Medya-Grafik: Tuğçe Budak-Mesud Topal-Nursefa Üzümler

Destek Yayınları: Aralık 2022
Yayıncı Sertifika No. 13226

ISBN 978-625-441-821-1

© Destek Yayınları
Abdi İpekçi Caddesi No. 31/5 Nişantaşı/İstanbul
Tel. (0) 212 252 22 42 – Faks: (0) 212 252 22 43
www.destekdukkani.com
info@destekyayinlari.com
facebook.com/DestekYayinevi
twitter.com/destekyayinlari
instagram.com/destekyayinlari
www.destekmedyagrubu.com

Deniz Ofset – Çetin Koçak
Sertifika No. 48625
Maltepe Mahallesi
Hastane Yolu Sokak No. 1/6
Zeytinburnu / İstanbul
Tel. (0) 212 613 30 06

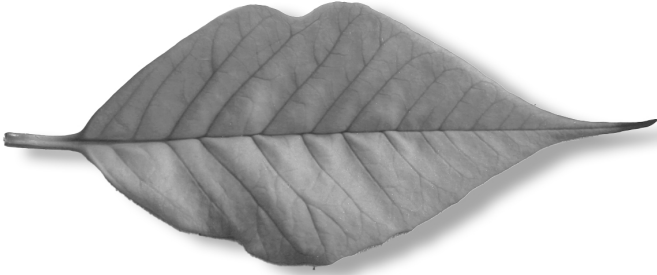

Destek Dukkan

SELDA TEREK

UTANMAZ

*Bir gün biri gelir, zaaflarınızı ortaya çıkarır ve
siz vaktiyle kınadıklarınızı hatırlar, utanırsınız.*

TEŞEKKÜR

Bizleri bu satırlarda buluşturan **yaşamın her adımına**
ve **siz sevgili okuruma**

Psikiyatri konusunda verdiği detaylı bilgi desteği için
sevgili dostlarım

Ruh Sağlığı ve Hastalıkları Uzmanı Dr. **Pınar Egemen** ve
Ruh Sağlığı ve Hastalıkları Uzmanı Dr. **Mahir Yeşildal'a**

Detaylı geribildirimleri için değerli editörler
Cansu Poyraz Karadeniz, Özlem Esmergül'e

Hukuk bilgisi için danıştığım sevgili dostum
Av. **İlknur Pekşen'e**

İlk okur olarak değerlendirmelerini benimle paylaşmak
nezaketini gösteren sevgili dostlarım

Adnan Çevikel, Burçak Aykut,
Elvan Türkyılmaz, Hakan Aydınol, Hakan Urgancı,
Julia Berköz, Pınar Egemen ve Sinan Terek'e,

Yazım sürecinde **Adres Yalıkavak/Bodrum**'da aylarca şahane
bir ortamda çalışmamı sağlayan değerli dostlarım

Rana Hörel Yılmaz ve Mustafa Yılmaz'a

Değerli editör **Devrim Yalkut'a**

Kapak tasarımı için **İlknur Muştu'ya**

Video tasarım için kızım **Selcan Terek'e**

Dizgi için **Cansu Poroy'a**

Sosyal Medya ve Grafik çalışmaları için

Mesud Topal ve Tuğçe Budak'a

Halkla İlişkiler ve Reklam çalışmalarındaki destekleri için

Selen Çavuşovalı ve Işıl Şimşek'e

Dağıtım ve Pazarlama ekibindeki tüm arkadaşlarıma

Emeği geçen tüm **Destek Ailesi'ne**

ve

Canım kardeşim **Yelda Cumalıoğlu'na**
yürekten teşekkür ederim.

Gerçek olaylardan kurgulanmıştır...

1. BÖLÜM

Gelişmiş bilinçlerin, “hayır” demeyi neredeyse imkânsız hale getiren hormonların esiri olmayacağı yönünde bir naif yaklaşım vardır. İnsanın doğal yönelimlerine, iradesi sayesinde karşı gelebileceğini savunan saf ve iyi niyetli bir dilektir bu esasında. Çünkü doğa karşısında sandığı kadar kuvvetli değildir insan.

Bir gün biri gelir, zaaflarınızı ortaya çıkarır ve siz vaktiyle kınadıklarınızı hatırlar, utanırsınız. Ya da tam tersi, bir gün birilerini kınarken yaptıklarınızı hatırlar, utanırsınız. Eğer utanmıyorsanız, ya ar duygunuz zedelenmiştir ya da çok haklı bir gerekçeniz vardır... Ama konumuz bu değil. Konumuz: “Duygularınızın ifşasına katalizör olanlarla etkileşim...” Bir araba devrildiyse, suçlu yolun ortasındaki kaplumbağa değildir tek başına.

21 Ağustos'ta Eda, Bodrum'da kocasının yeni yelkenlisinde sere serpe oturmuş, en sevdiği dostlarıyla şahane günbatımına nazır çakırkeyif bir sohbet içindeydi. Gelen telefon, sadece o an için keyiflerini kaçırmakla kalmadı, teknedeki herkesin hayatının dönüm noktası oldu. Eda o telefona geri dönmeseydi, hikâyeleri bambaşka olabilirdi. Trenin raydan çıktığı, halatların koptuğu, yelkenlerin yırtıldığı, hiçbir şeyin eskisi gibi olamayacağı bir yoldan çıkış hikâyesidir bu...

Eda'nın suya atlamasıyla telefonunun masada dönmeye başlaması bir oldu.

Çiğdem kahkahayı bastı. “Bu ne ya, telefon mu vibratör mü? Hiç böyle titreşenini görmemiştım.”

Tolga masada yürümekte olan telefonun ekranındaki ismi okudu, “Hayatım Almıla diye biri arıyor seni, önemli mi?” diye seslendi denize henüz girmiş olan karısına.

“Kiiim?”

“Almıla... Almıla... Danışanlarından olabilir mi?”

Telefon sustu. Fazla ısrarcı değildi.

“Şışış, bana bak! Bu Almila lisede senin manitanı ayartan kız değil mi?” dedi Dağhan. “Hangi yüzle çıkıyor yirmi yıl sonra tekrar karşına?”

İşte o telefona geri dönmeyecekti Eda. Yapmayacaktı bunu. Ama yaptı...

Biraz geriye saralım:

Tolga'nın yeni gözdesi *Melany*, usturmaçaları ve bordası lacivert, karinası beyaz, 14 metrelik bir Beneteau yelkenliydi. İkinci eldi. İlk sahibinin karısının adıymış *Melany*. Adam boşanınca teknenin ismini değiştireceğine tekneyi değiştirmiş. Tolga bu ismi sevmemi tabii. *Eda'm, Canım Eda'm, Aşkım Eda'm* arasında kararsızdı.

Çiğdem her zamanki gibi açıksözlüydü: “Madem bu kadar kötü isimler koymaya razısın bu güzelim tekneye, *Aşkılarım* koy bari de her bedene uysun...”

“ ... ”

Ekonomik olsun diye Turgutreis Marina ile anlaşılmıştı o sene için Tolga. Diğerlerinin fiyatları dudak uçuklatıyordu. Bir tek Güllük Marina vardı daha ucuz ama ona da sevgili karısı dudak büktü diye birkaç bin avro daha ateşlemeyi göze almış, nihayetinde Turgutreis'te karar kılmıştı. Halbuki Güllük, havaalanının şurasıydı; olsaydı iyiydi de...

İşin ekonomisi önemliydi Tolga için. Hamama girmişti terleyecekti elbet ama hesapsız kitapsız para harcamak da istemezdi

haliyle. Asla cimri değil, tutumluydu. Sonuçta bir psikiyatrdı o, akaretlerinden yağmıyordu. Hoş, onun ve ailesinin refah içinde yaşaması, toplumda daha çok insanın delirmesine bağlıydı ki günbegün olan da buydu.

Marinaya ilk demirlediklerinde, Turgutreis'i Bodrum'dan saymayıp mesafelerin uzaklığı konusunda söylenmeye devam eden Eda'ya şöyle bir baktı Çiğdem. Tolga'ya dönerek, "Abi yakışıklı adamsın, boşa sen bu şımarığı, ben sana daha iyisini bulurum, bak söz!" dedi.

Güldü Tolga. "Nereden bulurum bir daha bu kadar güzelini, boş ver dursun..."

Şakadan da olsa karısıyla ilgili en ufak olumsuz bir espriyeye bile çanak tutmayan; dilinde "Eda bir yana dünya bir yana" diskuru ile dolanan bir adamdı Tolga. "Önce karım gelir, sonra çocuklarım..." derdi. "O piç kuruları yokken de biz vardık."

O telefondan hemen önce:

Ne kadar da dingin bir ağustos günüydü. Covid zamanı yaşanan o kâbus günlerinden sonra ilaç gibi geliyordu güneş ve deniz.

O gün tekneyi Akvaryum Koyu'nda, alargada yatırmışlar, günü batırıyorlardı, kızıl pembe... Bir şampanya açmış, dibini görmüşlerdi.

Çiğdem, günbatımına doğru kaldırdı kadehini, tek gözünü kıstı, güneşi kadehe hapsetti ve "Dağhan koş!" dedi.

Bilirdi Dağhan bu "koş"un anlamını. İtaatkâr bir tazı misali, kaykıldığı yerden fırladı ve karısının sözüyle tekmil durdu.

“Şuradan çeksene beni. Ama güneş kadehin içinde kalsın, taşmasın bak dikkat et.”

O an görüntülenmeli, şöyle afili bir fotoğraf Instagram’a koyulup ölümsüzleştirilmeli, gönderinin altına da “*Alırım bir maşallahınızı*” yazılmalıydı.

“Bu iyi mi canım?”

“Yok, biraz daha şu açığa geç...”

Tolga denize girmeye hazırlanıyordu. Masada duran çerez karışımından bir fıstık attı ağzına. İz yapmasın diye sarı bikini-sinin boyun bağlarını çözerek sere serpe uzanmış, bronz tenine sürdüğü yağın parlattığı bedenini akşam güneşine teslim etmiş karısının iki çocuk doğurmuş olmasına rağmen senelere meydan okuyan vücuduna arzuyla baktı. Eda tanıyordu bu bakışı, müstehzi gülümsedi.

“Öyle çapkın bakma kocacığım, dört kişiyiz şurada, direkler sallanıyor sonra.”

“Sevgi ve şehvete ihtiyacım var hayatım.”

Dağhan, “Höst! Bunlar yine çok pis müstehcene girdiler Çiğdem, yürü biz bir koşu Koşa, Kalimnos’a bir yere yüzelim” dedi kinayeli.

Tolga güldü, “Yürümek, koşmak ve yüzmek ha!” deyip suya balıklama atladı.

Böyleydi Tolga. Cımbızla çeker alırdı hatayı ve uygun anında adamın önüne koymaktan da geri durmazdı. Bazen aşırıya kaçan kuralcılığı insanı çıldırtsa da böyle bir adamdı o; süperegosu*

* Süperego: Freud, ünlü psikanalitik teorisinde kişiliğin id, ego ve süperego olarak bilinen üç unsurdan oluştuğunu belirtir. Kişiliğin geliştirilecek son bileşeni süperegodur; ebeveynlerimizden ve toplumdan edindiğimiz içselleştirilmiş ahlaki standartları ve idealleri tutar. Aşırı baskın bir süperego, aşırı derecede ahlaki ve yargılayıcı bir kişiliğe yol açabilir. Süperego tarafından yönetilen bir kişi, kötü veya ahlaksız olarak algıladığı hiçbir şeyi veya hiç kimseyi kabul edemeyebilir.

yüksekti, didaktikti ve hepsi alışmıştı onun huyuna. Sanki yeryüzüne birilerine bir şeyler öğretmek misyonuyla gelmişti.

Tabii Eda ve Çiğdem onunla çalıştıkları için kanıksamışlardı bu huyunu ama Dağhan'ın Tolga'yı her gördüğünde yeniden alışması gerekiyordu onun tarzına. Bu dörtlü arasında Tolga'nın eleştirel tavrından, Çiğdem'in patavatsızlığından ve Eda'nın da burnunun dikine gitmesinden yılmış olan Dağhan, hep kontrol-lüydü. Öyle her lafa atlamaz, dozunda konuşur, kararında yapardı her şeyi, her zaman...

Yine öyle yapıyordu Dağhan; başına kasketini örtmüş, teknenin havuzluğundaki şiltelerden birinin üzerine boylu boyunca uzanmış, bir ayağını aşağı sarkıtmış, diğer ayağını da Çiğdem'in bağdaş kurarak sığıştığı ayak ucunun ardından vince dayamış, koyulaşmış muhabbeti sadece dinlemekle yetiniyor, konuşmaya hiç karışmıyordu. Ayrıca bu iki cadının atış hattında durmamayı öğreneli yıllar olmuştu, yorum yaparak şimşekleri üzerine çekme niyeti yoktu.

“Aynı terane...” diyerek bir sigara yaktı Çiğdem, dumanını savurdu. Bileğindeki lastik tokayı çıkarıp kıvrıcık saçlarını tepesinde toplarken dudaklarının arasındaki sigarayla konuştu: “Cenneti, kadının iki bacağı arasında sanan erkeklerin olduğu dünyadayız hâlâ...”

Eda bikinisinin boyun bağlarını tutarak doğruldu, paketten tek eliyle bir sigara da o çekti. “Erkeği muma çeviren kimleri gördü bu tarih, kimleri...” dedikten sonra sigarayı tutan elini Çiğdem'e doğru kaldırdı.

Muzipçe sordu Çiğdem: “Kimleri?” Elindeki çakmağı Eda'ya doğru attı.

Çakmağı havada kapalı Eda, “Ne Helen’ler, Kleopatra’lar ne Josephine’ler, Salomé’ler, Katarina’lar geldi geçti tozlu sayfalar-
dan. Asap bozucu...” dedi.

“Niye ki?”

“Ayol niye olacak, ağzımızla kuş tutsak bile, erkeğe orada, iki bacak arasında, bir dünya vaat eden kadının yanında silik, sö-
nük, görünmez kalırız. Haksızlık değil mi bu?”

“Senin bu konuda yakınman tuhaf. Fıstık gibisin. Ben ne ya-
payım bu kısacık boyumla?” diyen karısının sırtını okşadı Dağ-
han. Çiğdem de Dağhan’ın bacağına koydu elini.

Eda, Çiğdem’i hiç duymamış gibi devam etti: “O kadınlar öyle
bir duruş sergilemişler ki sırlarını bilmek lazım. Katarina, o otağ
içinde Baltacı’ya ne söylemiş olabilir ki koca bir savaşın seyri
değişti? Salomé desen, koskoca Nietzsche’yi hayattan bezdirmiş,
Rilke’ye ayar vermiş, Freud’un teoremlerinde onun parmağı ol-
duğu kesin... E Helen’i ele al, Truvalı... Ayol kadın için savaşlar
çıkarmışlar. Ne bileyim işte, vallahi enteresan şu erkekler. Gözü-
nü sevdiğimin Freud’u haklı ya! Her şeyin altından cinsel dürtü-
ler, erotizm çıkıyor.”

“Siz ne kaynatıyorsunuz yine?” diye lafa karıştı Tolga. “Girse-
nize su çok güzel...” Denizden çıkmış, tıkanan kulağını açmaya
çalışıyordu.

Eda iyice doğruldu, bikinisinin iplerini bağladı, flüt bardağa
şampanya şişesinin dibinde kalanı boşaltıp kocasına uzattı. “Gel
kocacığım, gel! Gel de devrim yapalım...”

“Geldim canım, söyle neyi deviriyoruz?” dedi ve karısının ya-
nına oturdu.

“Galiba Eros’u...” dedi Çiğdem. “Karın tarihteki kadınları kıs-
kanıyor.”

Çakırkeyif kafalarla yapılan muhabbet de ancak bu kadar dağınık olabilirdi. Bantlara çarpıp rasgele dağılan bilardo topları gibi bir o yana bir bu yana savruluyordu konu.

Tolga havlusunu beline dolarken kinayeli bir şekilde sordu: “Kızlar? En sevdiğim konu, iki bacak arası, erotizm falan... Neye atarlandınız siz ikiniz yine?” Sonra yüzüne bir kasket örterek sessizce uzanmış Dağhan’ı gösterdi. “Hem şu dağ gibi adamın niye gıkı çıkmıyor, bayılttınız mı çocuğu sonunda?”

Dağhan, kasketini hafifçe aralayarak, “Dinliyor öğreniyorum abi, bilgi dağarcığımı genişletiyorum” dedi alaycı.

Çiğdem “Şekerim sözün özü şu...” dedi Eda’ya bakarak. “Kuralama bozarsın! Mademki düzen bu, düzeni düzeltmeyeceğine göre düzene göre düzüleceksin, başka çare yok... Tövbe büyük sözüme!”

Kahkahayı bastı Tolga. “Burada neler dönüyor yahu?”

“Hem ortada çok da zorlayıcı bir durum yokken bizim erkeklerimiz korteksi gelişmemiş sıradan abazanlar gibi davranacak adamlar değil, sen rahat ol bacım...” diyerek Dağhan’ın bacağındaki elini çocuk pışpışlarmış gibi üç beş kere vurdu.

Eda Tolga’ya büyük bir ciddiyetle sordu: “Söylesene kocacığım, sen harama uçkur çözer misin?”

Tolga işin şaka kısmındaydı hâlâ. “Eee, şey, kem, küm, haramına bağlı...”

“Ya lütfen kocam ya, ciddi soruyorum.”

Tolga da ciddi konuştu bu sefer. “Hiç olur mu öyle şey Edacığım, ben hep eğitilmiş ve tecrübeli insanların seçilmiş hareketleri olmalı demez miyim? Kapılıp giden insan edilgendir, aldatan zavallıdır benim gözümde. Başkasını değil, kendini kandırıyordur.”

“İşte benim kocam!” diyerek kadehini şerefe kaldırdı Eda.

Dağhan kasketinin altından mırıldandı: “Kınamayınız efendim, kınadığınız şey başınıza gelmedikçe bu dünyadan göçmezsiniz... Hadistir, dikkatinizi çekerim...” Yattığı yerden doğruldu ve uyku mahmuru yüzünü Tolga’ya döndü. “Günahla irtibatı kesilen kâmil insan olamaz...”

Bu sözlerin manasını idrak etmek ister gibi, beş on saniye sustu herkes. Çiğdem bozdu sessizliği: “Evet, park yerindeki araba kaza yapmaz, hatalarını tekrar edip duran da Merkür retrosundan kurtulamaz. Sıcak sobaya bir kere yapışmana bakar öğrenmen...”

Tolga, Dağhan’ın sözüne takılmıştı. “Bir dakika, bir dakika!” dedi, eliyle susturdu Çiğdem’i. “Dağhan söylesene ne demek istedin, günah ile irtibatı kesilen derken?”

“Bu söz bir fıkıh bilgisidir abi. Bir günahın içinden geçmek bazen başka bir hikmeti beraberinde getirebilir der. Şerdeki hayır... Günah, ondan ders çıkardığımız takdirde hayra dönüşür. Öğreti bırakıyorsa ne âlâ. Farklı inanışlarda da var bu. Örneğin ‘İlk Günah’* hatırla. Hristiyanlar dünyaya günahkâr olarak geldiğimize inanırlar ya, o günden arınmak da bir farkındalık ve kararlılık işidir. Günahı tekrar etmeme kararlılığı... İslam dini, günahkâr geldiğimizi söylemez ama tövbe mekanizması İslam felsefesinde de önemlidir. Ancak pek çoğumuz böyle üstten

* İlk Günah (Orijinal Günah/Asli Günah): İnsanların doğum anından itibaren kusurlu, yenilenmeye ihtiyaç duyan bir doğaya sahip olduğunu ve günahkâr davranışa eğilimi miras aldıklarını kabul eden Hristiyan doktrini. Gerçekte Pavlus’un bu yorumu Tevrat’tan kaynaklanmaktadır. Tevrat’a göre topraktan yaratılan ve Mezopotamya bölgesinde bulunduğu tahmin edilen Aden mevkiindeki bahçede (cennet) oturan Âdem’in iyilik ve kötülüğü bilme ağacından yemesi yasaklanmış, yediği takdirde ölümlü bir varlık olacağı ve kötülüklerle dalacağı kendisine bildirilmiştir. Fakat yılan Havva’yı, onun vasıtasıyla da Âdem’i kandırarak yasak meyveden yemelerine sebep olmuş, böylece ilk günah işlenmiştir (Tekvin, 2/7-25; 3/1-24). Hristiyanlığa göre Âdem ile Havva’nın soyundan gelen bütün insanların irsiyetten dolayı bu suça iştirak ettikleri kabul edilmiş ve cezalandırılacaklarına inanılmıştır.

üstten, büyük büyük konuşuyoruz ya... Konuşmak kolay. O an geldiğinde, yani günaha karşı durulması gereken an, işte o sanıldığı kadar kolay değil. Çaresizlik bilmeyen insan kolay ahkâm keser..." dedi ve sustu. Onunla beraber diğerleri de sustular. Hiç konuşmayan Dağhan dile gelmiş şakıyordu. Eda Çiğdem'e baktı, Çiğdem Tolga'ya, Tolga Dağhan'a, Dağhan açık denize...

Tolga başını salladı. "Ben yine de insanın ferasetine güveniyorum. Başkalarının tecrübelerinden de öğrenirsin, illa kendi günahını işlemen gerekmez."

Eda ayağa kalktı, "Konu beni aşar arkadaşlar. Şu anda sarhoşum ve günahkâрім! Kendimi Bodrum'un şefkatli sularına bırakıp ayrılmak niyetindeyim" deyip kıç tarafa geçti. Suya çivileme atlamadan önce açık denize doğru bağırdı: "Bu yüzyılda, akli mantığı alt eden mutluluk hormonlarının oyuncuğı olmayacağız!"

Çiğdem "Çok şükür..." dedi "Dünya seviştikçe artan oksitosin,* vazopressin** ve dopaminden*** yiyecekti kazığını az kalsın. Kıyametin kıyısından döndük."

İşte o arama:

Eda'nın suya atlamasıyla telefonunun masada dönmeye başlaması bir oldu.

Çiğdem kahkahayı bastı. "Bu ne ya, telefon mu vibratör mü? Hiç böyle titreşenini görmemiştım."

* Oksitosin: Mutluluk ve sevgi hormonu olarak bilinir.

** Vazopressin: Sadakat hormonu olarak da bilinir, bağıllık duygusunu yükseltir.

*** Dopamin: İnsanın kendisini iyi hissetmesini sağlayan hormondur.